

Spectacole agitatorice

La marea întreprindere timișoreană „Victoria“, își desfășoară activitatea un colectiv de tineri interpreți amatori, colectiv născut nu cu mult timp în urmă, adică în martie 1980. De atunci, de la înființare, Teatrul muncitoresc „Victoria“ a prezentat trei spectacole: *O palmă de viață personală* de Aurel Storin, *Anchetă asupra unui tânăr care nu a făcut nimic* de Adrian Dohotaru și *Fapte de viață* de Emil Șain. Pornind de la evaluarea repertoriului, se poate constata că acest colectiv, alcătuit, cum spunem, din tineri, și-a propus să interpreteze un repertoriu cu o tematică apropiată de preocupările de viață și muncă ale tineretului. E firesc, spectatoriilor lor sînt, în marea lor majoritate, tineri care lucrează în întreprinderea „Victoria“. Rezultatele muncii Teatrului muncitoresc sînt bune, deși nu s-au obținut succese răsunătoare. Echipa nu a participat la finala Festivalului național „Cîntarea României“, dar a cîștigat un număr de premii și diplome la fazele județeană și interjudețeană, la diferite festivaluri și concursuri.

Pentru moment, acest lucru este mai puțin important. Pentru moment, important este că, exclusiv cu forțe proprii, în condiții modeste, Teatrul muncitoresc „Victoria“ desfășoară o activitate constantă, căutînd să-și atingă țelul propus, adică să realizeze spectacole-dezbateri, cu o puternică trăsătură agitatorică, de actualitate. Nu numai problematica pieselor, ci și felul în care sînt realizate spec-

tacolele, stilul către care tind, sînt de natură să incite interesul, să provoace discuții, de cele mai multe ori aprinse.

Ultimul spectacol al acestui tînăr colectiv se intitulează *Fapte de viață*, și are la bază cîteva piese scurte, scrise de un dramaturg timișorean, Emil Șain, într-o manieră care lasă deschise căi multiple de dezvoltare a conflictului, într-o interesantă idee de atragere a spectatoriilor în dialog. Iată, pe scurt, cum începe una dintre piesele acestui spectacol: un inginer este surprins în tramvai fără bilet. Firește, este amendat, suportă, pe deasupra, morala usturătoare a controloarei, și este chemat, pentru aceeași vină, în fața comisiei de judecată a întreprinderii. Aici, depun, în favoarea sau împotriva lui, alți călători din tramvai, prieteni, colegi. Rezultă, printr-o abilități dezvoltare a dialogului (el însuși deschis improvizăției), că inginerul uitase, pur și simplu, să-și perforeze biletul, pentru că era adînc preocupat de o problemă profesională, căreia îi căuta dezlegarea. Sau: în fața comisiei de judecată este chemat un meșter, care, prea înfierbîntat și nestăpînit, i-a dat o palmă unui tînăr muncitor aflat în subordinea lui. Martorii, tovarășii de muncă, scot la iveală faptul că meșterul greșise, într-adevăr, de astă dată, dar că tînărul muncitor se făcuse, în repetate rînduri, vinovat de abateri de la disciplina muncii. Cum spuneam, pe durata desfășurării pieselor și, mai cu seamă, în finalul lor, spectatoriilor sînt provocați să-și spună opinia, să ia atitudine. Nu sînt piese de o valoare artistică deosebită, nu-și propun să dezvolte, să adîncească, să complice acțiunea, dar au meritul că se raportează la realitățile cotidiene, și că, prin formula de spectacol, îi implică pe spectatori, realizînd o formă originală de teatru-dezbateri, care poate fi o direcție de dezvoltare a artei interpretative amatoare. Pentru a înțelege și mai bine cum stau lucrurile în acest teatru, să menționăm că spectacolul *Fapte de viață* se desfășoară fără decor, cu o recuzită minimă, în ambianța sălii de ședințe a întreprinderii, de obicei, cînd au loc adunări ale oamenilor muncii, ședințe de partid, de U.T.C. sau sindicale, manifestări artistice de alt gen. Să menționăm, în încheiere, și numele celor care alcătuiesc acest inimos colectiv: Ruja Dănilă, Natalia Vasile, Lia Szabo, Cornel Rădeanu, Marius Epure, Rie Munteanu, Emil Tătaru. Ei sînt îndrumați și animați, realmente animați, de Teofany Manos, reșolă lucrează în întreprinderea „Victoria“.

Virgil MUNTEANU

Moment din spectacolul „Fapte de viață“ de Emil Șain